

kakem naključju, svojo pozornost na te lesne zaklade, ter si je z veliko vsoto dobila od občine pravico, da jih uporabi. Posekan les, drugače nedostopen, bo spravljala na dan z električnimi napravami, za katere bo zajemala vodno silo iz obilega Barmanskega potoka. Podjetje je seveda tuje in čisti dobiček bo romal iz dežele, a vendar bolje tako, nego nič, kakor doslej. Pri tem tudi mnogo doma-

činov dobi dela, ne da bi se jim trebalo ubijati po svetu.

Občinska gospodarska uprava je primeroma dobra. Njen letni proračun znaša od 40 do 50 tisoč lir. Dolgov nima, kar je redko v Italiji; toda davki so visoki. Z gozdnimi dohodki si bo pa občina znatno pomagala, kar bo dalo ljudstvu gotovega in precejšnjega oddiha. (Dalje)

Kje ste, ceste ...

Zložil Griša.

Kje ste, ceste, v nedogled razpete,
bele ceste mojih mladih nad —
kje je jablan, ki ob cesti cvete,
kje jesen je, ki prinese sad?

Videl sem, kako je z glavo stresla
modrolaska ljubica mladost —
glej, življenje, ki sem ga prinesla,
glej, ljubezen, rože in radost ...

Mimo šla je s svojimi darovi
modrolaska ranjena mladost —
skrite boli moji so cvetovi,
tiha žalost moj jesenski gost!

Svojemu Janku v slovo.

(Dob, 2. septembra 1907.)

Zložil Silvín Sardenko.

V tihi noči v tiho okno
tiho trkal je nekdó,
ali dala ga je zemlja,
ali dalo ga nebo?

Slušaj, glas je materinski!
Ah! kako je ljubeznjiv:
Vstani, Janko! Jaz sem vstala
izmed mirnih grobnih njiv.

Skrbna misel zate, Janko,
ni še dala mi mirú;
kaj sem mogla še ti reči,
da ostal bi zvest Bogú?

Več ne pomniš opominov
v živih mojih davnih dneh:
v ustnih se je prošnja tresla,
grenka solza pa v očeh.

Kaj si zabil, da sem tebi
žrtvovala mati več,
nego svojim vsem otrokom?
Kaj sem mogla dati več!

Dej, ohrani z domom mojim
tudi mojega duha,
da te s tvojimi sestrami
mati tvoja spet spozna.

Moj v življenju bil si celem,
še po smrti bodi moj;
blagih sester zgled posnemaj —
in Gospod naj bo s teboj!

